

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
6. ROČNÍK - DUBEN 2008 - ČÍSLO 61

FARNÍČEK

Fryštácká křížová cesta

Z OBSAHU
PASTÝŘSKÝ LIST
KŘÍŽOVÁ CESTA
FRYŠTÁČTÍ KNĚŽÍ
KŘÍŽOVKA NA DUBEN
MUŽSKÁ SPIRITUALITA
ÚCTA K JEZULÁTKU
ZVÍTĚZILO SRDCE

otec Miroslav

DALŠÍ CITÁTY SLAVNÝCH PŘIPRAVIL FRANTIŠEK ZÁLOHA

DNES O MANŽELSTVÍ

Manželé, kteří se milují, řeknou si mnoho aniž promluví... **čínské**

Manželství a makarony chutnají jen za tepla... **italské**

Manželství je právě tak cenné jako ti, které pojí... **Nietzsche**

Manželství je běh na dlouhou vzdálenost. Kdo chce s dechem vystačit až do konce nesmí vyběhnout tryskem... **Goethe**

V manželství je třeba se někdy přít neboť tak se vzájemně o sobě něco dozvíme... **Goethe**

V manželství musíš občas sklapnout kufry, nechčeš li je balit...

PŘÍŠTĚ O LÁSCE

VELIKONOČNÍ PASTÝŘSKÝ LIST ARCIBISKUPA JANA (VÝŇATEK)

Chceme-li zažít pravou velikonoční obnovu křesťanské víry a oživení společenství církve, je třeba těchto kroků:

- ❖ **Modlit se ve společenství, v rodině, ve farnosti...**
- ❖ **Mít odvahu vydávat svědectví víry...**

Nebát se hlásit se ke Kristu i v prostředí nevěřícím a více poslouchat Boha než lidi.

Jednat podle Božích přikázání a rad všude, v soukromí i na veřejnosti, i kdybychom riskovali, že budeme kritizováni, zesměšněni nebo znevýhodněni.

- ❖ **Nebát se pro Krista a jeho evangelium i něco vytrpět...**

Naopak takovou těžkost přijmout jako vyznamenání.

Jako apoštolové děkovat Bohu, že jsme pro Ježíšovo jméno mohli něco vytrpět.

Vždyť jde o naši spoluúčasť na Kristově oběti zachraňující svět!

Všichni naše svědectví sice nepřijmou, ale právě kvůli němu mohou uvěřit jiní.

- ❖ **Nechat v sobě působit Svatého Ducha, který je láska...**

To znamená: milovat všechny a bez ohledu na to, jestli si kdo naši lásku zaslouží.

Milovat láskou, která umí odpouštět a také se dělit s druhými.

Prakticky to taky znamená cítit odpovědnost za církevní společenství a dát mu k dispozici nejen něco ze svého majetku, ale i své schopnosti a svůj čas.

Společně pomáhat potřebným, aby mezi námi nebyl nikdo v nouzi.

Jak působivým znamením by byla Církev, kdyby každý z nás například daroval službě Církvi jednu hodinu týdně !

Pak naše společenství poroste i v dnešní době a bude přitahovat svou krásou i vitalitou.

Stane se znamením naděje a začátkem obnovy evropské společnosti.

Proto přejí každému z Vás hluboké prožití velikonočních tajemství a takové setkání se zmrtvýchvstalým Pánem, které zasáhne v hloubi duše a změní náš život jako u apoštolů, u Petra či Jana, kteří byli ochotni dát i život za Ježíše, jako u pochybujícího Tomáše nebo pronásledovatele Šavla, z něhož se po setkání se Zmrtvýchvstalým stává apoštol národů Pavel.

Kéž plody těchto Velikonoc se ukážou u každého z nás ve společné modlitbě, veřejném svědectví o Kristově vítězství a v budování krásného společenství církve ve víře a lásce.

K tomu každému z Vás ze srdce žehná arcibiskup Jan

FRYŠTÁCKÁ VELKOPÁTEČNÍ KŘÍŽOVÁ CESTA

Pokud jste patřili k těm co navštívili letos o velikonocích Velkopáteční bohoslužbu měli jste možnost vidět Pašijovou Křížovou cestu.

Stejně jako v předešlých případech (loňská pantomima Pašijí nebo Živý Betlém) se této dramatizace ujala skupinka ochotných farníků. Já by jim chtěl touto cestou ještě jednou vyslovit upřímný dík a Pán Bůh zaplat.

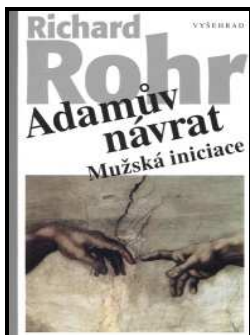
Myslím, že pro všechny zúčastněné to bylo umocnění duchovního zážitku spojeného s tradičním velikonočním církevním obřadem.

Dík patří také otci Mirkovi, že poradil jak propojit liturgii s hraným dramatem.

Věřím, že i Vám se Fryštácká pašijová křížová cesta líbila a přispěla k plnějšimu prožití svátků Zmrtvýchvstání Pána – pokud se nám to podařilo jsme opravdu rádi.

za všechny zúčastněné Pavel Nášel

MUŽSKÁ SPIRITUALITA – ADAMŮV NÁVRAT (ČÁST 1.)

Sedíme si pohodně na údajném vršku hromady a právě tato skutečnost víc než cokoli jiného je důvodem, proč musím napsat tuto knihu. Muži jako já, kteří mají přístup k různým privilegiím a svobodám, které jsou jiným odpírány, musí mluvit o mužské hře zevnitř. Myslím, že duchovní věci je možné otevřít jedině zevnitř. Podobně jako to o sobě říkají ženy, muže musí od začátku do konce vysvětlovat muži. Jistěže, minulých dvacet let a možná po většinu historie jsme byli vysvětlováni každou

mocenskou skupinou, která byla zrovna u vlády, což nikomu z nás moc neprospělo. Tradiční iniciační rituály dělaly přesný opak. Vysvětlovaly obyčejné muže zevnitř.

Příznávaly mužství i vlastní vrozenou duchovnost a snažily se přivést muže k celistvosti zdola nahoru a zevnitř ven.

Budu se snažit o totéž, tváří v tvář kultuře a církvi, která se obvykle snaží vysvětlovat muže shora dolů a z vnějšku dovnitř.

Podle mě takový postup nikdy nemůže fungovat a domnívám se, že už nějakou dobu nefunguje.

Naše náboženské instituce nedávají většině mužů přístup k důvěryhodným setkáním se Svatým nebo s jejich vlastní celistvostí. My většinou dáváme mužům pověření, lešení, cedule a vemlouvavé obrazy, které se snaží vytvářet náboženskou identitu a hranice zvenčí.

Ale skutečné štěstí, stejně jako skutečné osvícení, je vždycky práce, která se odehrává uvnitř. Nakonec se stejně budeme muset spoléhat na svou vlastní zkušenost. Pak můžeme klidně vést muže k autentické náboženské zkušenosti.

To je podle mě skutečný význam tradice.

Mým hnacím motorem pro tuto práci byl stálý smutek a zklamání z nedostatku vnitřního života mnoha mužů, s kterými se setkávám. Dokonce mezi duchovními, kněžími a zbožnými laiky i mezi vysokými a úspěšnými průvodci, od kterých bychom očekávali víc. Není to jejich chyba, pokud se vůbec musí mluvit o chybě. Ve většině případů jim nikdo nenabídl nic víc než Jákovovu lacinou „polévku“.

Jsme synové Ezaua, kteří jsme prodali své prvorozenství za náboženství na způsob rychlého občerstvení.

Takové náboženství není schopné hluboce transformovat ani člověka, ani svět.

*Z knihy Adamův návrat vybral Libor Kučera
- pokračování příště -*

ÚCTA K JEZULÁTKU – MINULOST NEBO SOUČASNOST? (ČÁST 1.)

Když se řekne slovo Jezuláko, každému z nás se nejspíše vybaví postavička malého chlapce – Ježíška, oděná do nádherně vyzdobených a vyšívaných rouch, a většina z nás si asi hned také vzpomene na pražský kostel Panny Marie Vítězné – místo, kde je uchováváno a vystaveno Milostné Pražské Jezulátko.

Musím se ale přiznat, že jsem si hned napoprvé neuvědomil, že takovouto sošku Jezuláka, oděnou do oblečku barvy příslušné liturgické doby, máme vystavenou i v našem fryštáckém farním kostele.

Jaký význam pro nás ale toto Jezulátko dnes má?

Čím nás může oslovit? Není to i třeba v našem kostele jen jakási okrasa nebo muzejní exponát – tedy alespoň v našem vnímání? Původ Pražského Jezulátka od Panny Marie Vítězné je nutné hledat až ve Španělsku. Podle legendy se zde ukázal Ježíšek jistému mnichovi, který podle tohoto zjevení vymodeloval tuto sošku. Podle další legendy vlastnila sv. Terezie od Dítěte Ježíše, která ji darovala jedné své přítelkyni, jejíž dcera se chystala na cestu do Prahy. Další fakta už jsou historická: Když se roku 1556 vévodkyně Marie Manrique de Lara vdávala do Čech, dostala sošku jako svatební dar od své matky. Ovdovělá dcera této Marie de Lara – Polyxena z Lobkovic pak Jezulátko darovala roku 1628 klášteru bosých karmelitánek u kostela Panny Marie Vítězné. Při plenění Prahy saskými vojsky za třicetileté války nezůstal v r. 1631 ušetřen ani dotyčný klášter a Jezulátko se na několik let ztratilo. V r. 1637 našel sošku, kdesi pohozenou, jistý otec Cyril od Matky Boží. Jezulátko mělo ulomené obě ručičky a nálezci se zdálo, že Ježíšek říká: „Smilujte se nade mnou a já se smiluji nad vámi, dejte mi moje ruce a já vám dám svůj pokoj, jak mne budete ctít, tak já vám budu žehnat!“

Otec Cyril nechal sošku opravit a od té doby, jakoby milostná soška začal Praze přinášet štěstí. Jezulátku byla připisována zázračná uzdravení a mimo jiné i záchrana Prahy při obležení Švédy roku 1639. Roku 1651 byla soška nošena jako poutník po pražských kostelích a roku 1655 slavnostně korunována pražským biskupem.

Tuto událost připomíná výroční slavnost, která připadá na poslední květnovou neděli. Soška Ježíška, kterou dnes oblékají sestry karmelitky, pravici žehná, zatímco levice drží zemský globus završený křížem - celý náš svět spočívá v jeho ruce. Královské insignie vyjadřují víru společnou všem křesťanům - víru v Ježíšovo božství.

dokračování dříve... - vn -

**Z DĚJIN NAŠÍ FARNOSTI
KNĚŽÍ, KTERÍ PŮSOBILI VE FRYŠTÁKU (6. ČÁST)**

Pokračování příště

- vn -

ZVÍTĚZILO SRDCE

Poměrně, dlouho trvalo paní Lidušce Malíkové než se pevně rozhodla a přihlásila na poutní zájezd do Medjugorje v Bosně a Hercegovině. Když už byla v autobusu a na cestách, bylo dobře.

Nelitovala a tím více ji to nutilo, aby se dobře dívala a tak poznala během zájezdu co nejvíce.

Během cesty bylo co pozorovat a nejinak tomu bylo přímo na známém poutním místě,

Tak snad alespoň jeden zážitek, který tak trochu vybočoval.

V místech, kudy procházely stovky ba tisíce věřících, byly také volné prostory a byly na nich tři kříže vyskládané z kamení.

Na první pohled zajímavý úkaz.

Další hromádky kamení, které tvořily jakési meze mezi polnostmi, daly námět paní Lidušce k sestavení nového obrazce.

Sotva začala brát z hromádky kámen, sledoval ji neznámý Chorvat.

Jakmile zjistil, že dělá z kamene něco jako kruh, domníval se, že snad chce kamenem obroubit ohniště.

Přistoupil blíže a světe div se – sděloval česky, že se tam ohniště dělat nemůže - jak k tomu došel není známo.

Paní Liduška vysvětlila svůj záměr stavby a pokračovala v ukládání kamenů.

Ze zákazu sešlo, naopak získala pochvalu za dobrý námět.

Samozřejmě také v češtině neboť muž vyzoroval, že se paní Liduška odtrhla od skupiny česky se bavících poutníků.

Vše dobře dopadlo.

Zvítězilo srdce a vzpomínky zůstaly.

Připomínáním tohoto zážitku, mimo jiných se paní Liduška aspoň pomyslně vrací na toto posvátné poutní místo v Bosně a Hercegovině.

připravil František Záhla

U HOLIČE (PŘÍBĚH K ZAMYŠLENÍ)

Jeden muž, stejně jako každý jiný měsíc, přišel k holiči.
Začali spolu hovořit o různých věcech.

...a najednou...hovořili o Bohu.

Holič řekl: Víte, já nevěřím, že Bůh existuje.

Proč si to myslíte? - zeptal se klient.

Je to velmi prosté. Stačí jen vyjít na ulici,
abych se přesvědčil, že Bůh není.

Kdyby byl Bůh, myslíte, že by bylo tolik
nemocných a existovaly by opuštěné děti?

Kdyby Bůh byl, nebylo by bolesti, utrpení...

Prostě si nemůžu si představit Boha, který tohle
všechno dovolí.

Klient se zamyslel, chtěl něco říct, ale rezignoval - nechtěl vyvolat
nepotřebnou diskuzi.

Když holič dostříhal, klient zaplatil a odešel.

N ulici ale uviděl člověka s dlouhými zanedbanými vousy i vlasy -
vypadalo to, že už delší dobu jeho vlasy i vousy neviděly holiče.

Byl zanedbaný a špinavý.

Tehdy se klient vrátil a řekl: Víte co?

Holiči neexistují!

To je směšné! Jak to že neexistují?

zeptal se holič. Já jsem jedem z nich!

Ne! odporoval klient. Holiči neexistují.

Kdyby existovali, nebylo by tolik lidí s
dlouhými vlasy a vousy, jako ten člověk
na ulici. Ale neééé... Holiči existují, to jen
lidé nás nehledají. Z vlastní vůle!

No právě ... řekl klient ... Přesně tak.

Bůh existuje, to jen lidé ho nehledají.

A dělají to z vlastní vůle. Proto je tolik
utrpení a bolesti na světě.

"Bůh nesliboval dny bez bolesti, radost bez utrpení; slunce bez deště.

Sliboval sílu na každý den, útěchu uprostřed slz a světlo na cestě..."

Bůh totiž řekl: Není důležité, jak se bude jmenovat tvůj anděl.

Ty ho nazveš jednoduše... Přítelem!

Od Jany Skaličkové

Na internetu koluje hodně podobných příběhů, které se formou
elektronické pošty možná dostávají i do vašich e-mailů.

Pokud Vás nějaký z nich osloví podělte se s námi.

Děkujeme

POZVÁNKA NA KONCERT CANTICUM CAMERALE

Ve fryštáckém kostele sv. Mikuláše se uskuteční na konci března mimořádný velikonoční koncert sboru Canticum Camerale.

Sdružení je svým zaměřením na renesanční a barokní hudbu v regionu ojedinělé, protože se snaží představovat kulturní veřejnosti skvosty staré hudby, které mnohdy zaznívají v autentické dobové interpretaci na Zlínsku poprvé.

Od svého založení v roce 1982 sbor pořádá pravidelné koncerty zejména v období Vánoc a Velikonoc.

Pod vedením dirigentů Romana Válka a později Jaroslava Kyzlinka získal řadu regionálních i mezinárodních ocenění.

Zároveň je sbor tradičním pořadatelem Velikonočního festivalu duchovní hudby, na kterém se představují publiku skvosty duchovní hudby tématicky se k tomuto liturgickému období vztahující.

TENTOKRÁT PŮJDE O NOVODOBOU PREMIÉRU DÍLA ITALSKÉHO SKLADATELE GIOVANNI FELICE SANCESE (1600 – 1669) NEŠPORY KE VZKŘÍŠENÍ PÁNĚ.

Pod taktovkou Eduarda Tomaštika se představí sólisté :

Jana Chocholatá - soprán
Daniela Tomašíková - alt
Ondřej Můčka - tenor
Martin Šujan - bas

Chybět nebude ani doprovodný komorní orchestr **MUSICA FIGURALIS** ve složení :
Marek Čermák - varhaní positiv
Martin Jakubiček - cemballo
Michal Reich - violín

**Nenechte si tuto mimořádnou uměleckou událost
v žádném případě ujít.**

**KONCERT PROBĚHNE VE FRYŠTÁCKÉM KOSTELE SV. MIKULÁŠE
V NEDĚLI 30. BŘEZNA V 17:00 ODPOLEDNE**

- 6.4. - 3. neděle velikonoční
 13.4. - 4. neděle velikonoční
 20.4. - 5. neděle velikonoční
 23.4. - Svátek sv. Vojtěcha
 25.4. - Svátek sv. Marka
 27.4. - 6. neděle velikonoční

KLUB MAMINEK FRYŠTÁK

- 1. dubna** - Říkaneky a písničky s dětmi – tvoříme a hrajeme si s dětmi
8. dubna - Tiskneme na textil – přineste si trička a věci, které si chcete potisknout
15. dubna - Pokračování besedy o výchově s Šárkou – téma: Vstřícné naslouchání aneb jak naslouchat dětem, abychom jim rozuměli
18. dubna - Pátek, tvořivá dílna, mimořádná akce Klubu maminek - od 17 hodin na faře - tentokrát budeme vyrábět šperky/ náušnice, přívěsky/ technikou smaltování.
Na tuto akci zveme všechny, kdo mají zájem!
22. dubna - Povídání o porodu a jeho alternativních podobách – porodní asistentka Katka Slováčková
29. dubna - Jana Vodáková ze Zlína – beseda na téma Jak zvládnout péči o rodinu, děti a domácnost a neztratit sama sebe!

PROSBA

Klub maminek se již delší dobu potýká s velmi malým prostorem pro svou činnost, maminky by do Klubu totiž docházely rády, ale prostředí fary a malé prostory mnohé odrazují.

Proto se obracíme na širokou veřejnost s velkou prosbou, zda by někdo nenabídl případně nedoporučil nějaký tip na větší místnost nebo nevyužitý prostor vhodný i k rekonstrukci.

Pomohl by nám tak vyřešit naši docela svízelnou situaci.

KONTAKT : JANA JASENSKÁ, MOBIL : 737 040 427

Od měsíce dubna plánujeme rozšíření provozu Klubu na dva dny v týdnu, a to stávající úterky dopoledne, 9-11 hodin, a nově čtvrtky odpoledne od 16 -18 hodin.

Tady by bylo volné hraní dětí, případně předem domluvený program, např. kosmetická poradna, den krásných žen, atd.

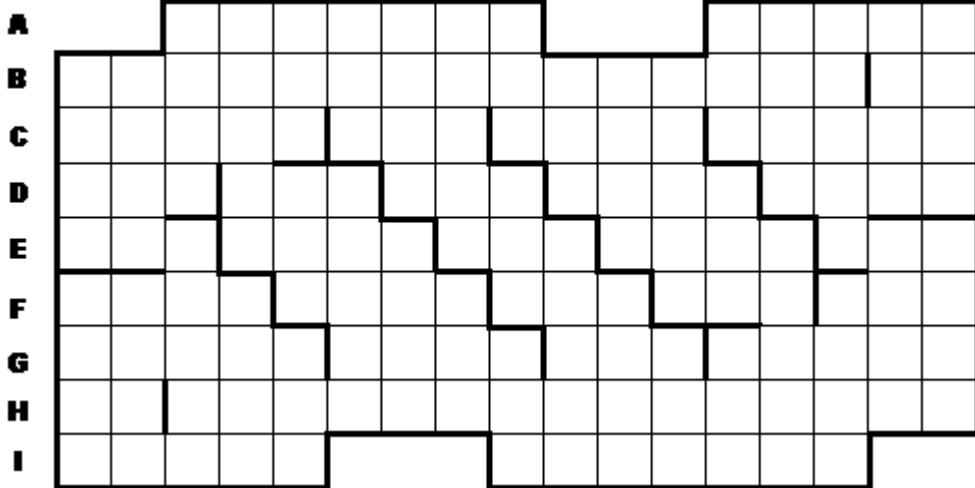
A ještě jedna novinka, začali jsme s tvořivými pátečními dílnami, na které zveme i širokou veřejnost!

V pátek, jednou za měsíc se sejdeme od 17 hodin na faře a budeme si vyrábět různými výtvarnými technikami ozdoby a dekorace.

Tak si přijďte udělat radost!

KŘÍŽOVKA NA DUBEN

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17

Čínské přísloví: Ať je ti jak chce, říkej, že je ti dobře... (viz tajenka)

Vodorovně: A. skupina závodníků, mládě žáby – B. 1.díl tajenky, dětský pozdrav – C. jméno psa, turecky „otec“, osamocena, české město – D. druh obrazu, potom, latinský pozdrav, maďarské město, pokladny – E. kavkazský hudební nástroj, bůžek lásky, pyskatá rostlina, část střešní vazby, planetka – F. vytrvalostní běh, elipsa, druh koření, zesílený zápor, SPZ Kladna – G. lučina, Kainův bratr, italské město, čistící stroj obilných zrn – H. Evropská unie, 2. díl tajenky – I. pařížští lupiči, bodák.

Svisle: 1. mzda, domácí jméno Kleopatry – 2. vodní tok, střevní cizopasník – 3. část pumpy, ovčí vlny – 4. stupeň vývoje, krátký satirický výstup – 5. textilní rostlina, italsky „udice“, město v Kongu – 6. Eliška, kovoobráběč – 7. sestra otce, český hrad – 8. druh sušené trávy, pohyb vzduchem – 9. část obličeje, první žena, kostra hlavy – 10. šachový výraz, vrch u Bělehradu – 11. ohmatání, stromořadí – 12. značka automobilů, souhlas – 13. číslovka, Starošek, čínská dynastie – 14. zajíc, básně – 15. pusinkovat, německy „tmel“ – 16. epos, začátečník – 17. kusy hadrů, švýcarská řeka.

Nápověda: aare, amo, tan, tar

Tajenka z minula... podle kalendáře přijde zase jaro

připravil František Zálaha

F A R N Í Č Ě K – Z P R A V O D A J F A R N O S T I S V. M I K U L Á Š E V E F R Y Š T Á K U

Redakční rada: P. Miroslav Dibelka, Mgr. Pavel Nášel, Vít Němec,
Ludmila Görigová ml., Pavel Osoha ml.

VYCHÁZÍ 1x MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

REDAKCE SI VYHRAŽUJE PRÁVO NA ÚPRAVU VAŠICH PŘÍSPĚVKŮ

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.wz.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky do 20. dne měsíce

Vyšlo 5. 4. 2008 v nákladu 250 ks.